

Poco Allegretto.

Fra Knop til Knop den svæ-ver, i Blom-sterduft den le-ver, i Æ-therglandsden ba- - - - - der

sig; af So- - - lens Speil be- - - straa- - - let den hi- - - ger kiækt mod Maa- - - let, dens gyld- - - - - ne .

Vin- - - - - ger hæ- - - - - ve sig.

2.

Den os bebuder Vaaren,
 Jndsuger fro Dugtaaren,
 Paa Myrthens Blad, paa Liliens Knop;
 Nu kysser den Violen;
 Nu höit mod Morgensolen
 Med dristig Flugt, den svæver op.

4.

Saa er for Skjalden Livet:
 Af Drömme er omgivet
 Hans rene, barnlig fromme Sjæl;
 Paa Phantasiens Vinger,
 En mægtig Aand ham bringer
 Til Himlens Fryd, til Lysets Væld!

6.

Fra Jordens Baand befriet,
 Til Himmelsyn indviet,
 Med Sjelens Blik han skue kan.
 Hvo med ham föler, kjender
 Den Jld som i ham brænder,
 Og slukkes den, da segner han.

3.

Men ak! naar Skoven blegner,
 Naar Lövet visnet segner
 Dens korte Levetid er endt!
 Dens Grav er Rosens Hjerte;
 Men Psyches Död os lærte:
 Hvad her er slukt, bli'er hisset tændt!

5.

Et Slag af Nattergalen,
 Den mindste Blomst i Dalen,
 Ham viser hvad kun Dyden seer;
 Ved Fölelsernes Luer
 Det Mörke lyst han skuer,
 Ham Helligdommen aabnet er.